

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDEKI FÜGGETLENSÉGI PART KOZLÖNYE.

Egész évre	10 1/2 — kr.
Félévre	5 " — "
Negyedévre	2 " 50 "
Egy óra	1 " — "

Egyes szám ára 4 kr

Felelős szerkesztő: **BARTHA MÓR.**

Főmunkatárs: **Dr. KIRÁLY PÉTER.**

Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díj:

Hat hónapig heti sorért 5 kr. Nagyobb tarjedelmű s többzetű hirdetések alk. szerint jutányos áron vetetnek fel. Helyez. díj minden külön beiktatásért 30 kr

T. előfizetőink szíves figyelmébe!

Tisztelettel értesítjük t. előfizetőinket, hogy az »Egyetértés« kiadóhivatalával kötött szerződésünknel fogva abban a kedvező helyzetben vagyunk, hogy lapunkat és az »Egyetértést«, hazánk legnagyobb, legtekintélyesebb napilapját, mely úgy előkelő irányú, mint közleményeinek bősége, változatossága és megbízhatósága által rég kivívta az egész ország közönségének általános tetszését: előfizetőinknek

együttes előfizetésnél rendkívül mérsékelt kedvezményes áron küldhetjük meg.

A két lap együttes előfizetési ára újévtől kezdve lesz:

egész évre 30 frt « helyett 22 frt
fél évre 16 frt « helyett 11 frt
negyed évre 7 frt 50 kr helyett 5 frt 50 kr.
egy óra 2 frt 80 kr helyett 1 frt 90 kr.

Helybeli előfizetőinknek az »Egyetértést« épp úgy mint a »Debreczen« a kora esti órákban saját kihordóink fogják pontosan házhoz hordani. Vidéki előfizetőink pedig közvetlenül mindkét kiadóhivataltól kapják meg posta útján a lapokat.

Meg vagyunk róla győződve, hogy t. előfizetőink minél tömegesebben fogják

igénybe venni ezt a rendkívüli kedvezőményt, melynél értékesebb karácsonyi ajándékot alig nyujtattunk volna.

Együttes megrendeléseket a két lapra már mártól kezdve elfogadunk s mutatványszámokkal kívánatra készséggel szolgálunk.

Tisztelettel:

a »**DEBRECZEN**«

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Hat párbaj.

Károlyi István gróf kihívta Fejérvárv Géza bárót és Gajári Ödönt. Károlyi gróf segéd i Ivánka Oszkár és Szentiványi Árpád, Fejérvárv báróé Tisza István gróf és Münnich Aurél; ugyanezek fogják képviselni hir szerint Gajarit is.

Szemere Miklós szintén provokálta Fejérvárvt és Gajárvt, Fáy István egyik segéde Szemerének, a ki másíknak Elek Gusztárvot kérte föl.

Horánszky Nándor elküldte segédeit — állítólag Bolgár Ferenczet és Jush Gyulát — hogy lovagias elégtételt követeljenek Fejérvárv Géza bárótvól és Gajárv Ödöntől.

Hat párviadal egy okból, egymásután. Politikai életünk teljes vigasztalásának képe ez.

E párbajok oka az a levél, a melyet Bánffy Dezsó báró megbízottai intéztek felükhöz, a miniszterelnökhöz s a melyben az van, hogy Károlyi István gróf és Szemere Miklós Horánszky Nándor nevébe a fegyveres elégtételt a miniszterelnök sértő leveléért oly módon követeltek, hogy az »csupán fegyveres megtorlásnak minősítessék«, a mit a Bánffy báró segéd i elutasítottak, mert ily föltételhez Horánszky segédeinek joguk nem volt és ez a nyilatkozatuk »egyértelmű azzal, mintha a fegyveres elégtétel meg sem kére'tt volna«.

Ebben mi a sértő? Károlyi gróf és Szemere urak ezt nagyon helyesen úgy fogják föl, hogy az ő eljárásukat Bánffy báró ur segédei inkorrekt eljárásnak minősítik; a maguk eljárásáért első sorban ők felelnek s ezt el nem tűrik.

Horánszky a Nemzeti Kaszinó két lovagias ügyekben leginkább jártas tagjára bízta becsülete ügyét. Ezek a kihívás formáságain túl, tárgyalás közben, fegyveres elégtételt követeltek ugyan, de ragaszkodtak ahhoz, hogy a verekedés karddal vagy pisztolylyal ne legyen Bánffy Dezsó báró rehabilitációjának tekinthető mindenféle előző esetre, valamint a Horánszky ügyben foglalt ténykörülményekre vonatkozólag. Ezt műnyelven kiállásnak nevezik; a másikat lovagias elégtétel vevésének. A kiállás

Henterné.

A »Debreczen« tárczája.

Irtá. **Jakab Ödön.**

Csendesen ballagott az öreg Ábrahám Ferencz lefelé az utcán. Iszlainé a mint a tornáczból megpillantotta, kiszaladt a kapuba s elkezdett az öreggel perelni.

— Hát még most is tartja a panaszát?

— Én nem tartok, fiam, semmiféle panaszt; Én csak a pénzemet keresem.

— S aztán miért gyanusítja éppen az uramat.

— Nem en gyanusítom, a törvény gyanusítja.

— Ugyan ugy-e? Talán bizony nem a kend gyanusítására ül az uram most vizsgálat alatt?

— És erős meggyőződéssel bizonykodott:

— Pedig esküt mernék tenni, hogy ártatlan!

— Lehet, fiam! én csak annyit tudok, hogy nekem még Makfalván megvolt a két ökör ára. Ha az Isten ó felsége olyan vártalanul el nem szállította volna: megmondhatná a Sándor öcsém is — és átmutatott a Henterné házára.

— Együtt poharaztunk a laczikonyhán és a mikor kifizettem, — ő is látta azt a babos kendőt, a melyikbe a pénzem volt beköve.

— Hát aztán?

— Hát aztán elindultam haza s egyedül jöttem egészen a gigási hágóig. Ott a férjed fia soha!

utólért és felvett a szekérre. Ezekre még jól emlékszem. A szekérben aztán csakhamar elnyomott az álom s mikor itthon felébredtem: nem volt már a pénzem. Én, fiam, csak ennyit tudok. A többinek aztán járjon végire a törvény.

— Bár járna! Mert az én uram, tudom, hogy nem nyult a pénzéhez.

— Hát aztán hova lett?

— Valaki azt a zsebéből kilopta. Hogy az Isten annak a gaz tolvajnak még a másvilágon se adjon nyugalmat soha!

— Én is azt mondom! tódította Ábrahám Ferencz s odébb ballagott.

Mig ez a szóváltás folyt künn a kapuban, özvegy Henterné azalatt valami ágyne-műt teregetett a pázsitra. — Tegnap temették el Sándort, az egyetlen fiát; annak az ágyne-műjét hordta ki a napra, szellőzni. Jól halotta a perkedést, de nem törődött vele. elég gondot adott neki a maga báoata.

Iszlainé egy kis idő múlva Henternéhez átszóllott a kerten:

— Ne busuljon, szomszédas-zony, látja mindenkinek kijut a maga keresztje!

— Na, nekem kijutott!

— Hát nekem, galambom! Igaz, hogy a fia magát hirtelen hagyta itt, de legalább természetes; szép halállal hal meg s becsületes jó emlék maradt utánna. De mit csináljak én és e gyermekeim, mikor az uramat tolvaj-sággal vádolva, ártatlanul vették tömlőczre?

— Csakhogy az még haza jöhet, de a

S a szemeit törülgetve sopánkodott tovább:

— Nem is akartam, hogy menjünk a vásárra. Mintha éreztem volna, hogy valami baja lesz. De hát elmentünk, mert erősen vágyódtam.

— Bizonyosan hazajövet hült meg.

— Nem tudom én lelkem! Csak azt tudom, hogy hirtelen beteg lett s tegnap eltemtem.

A szegény henternét úgy elfojtotta a keserűség, hogy nem tudott többet egy szót sem beszélni. Némán megfordult és bement a házba mely a tegnapi temetés óta olyan örömtelen pusztaság lett, hogy az embert a bolondulás környékezte benne.

Leült a tűzhelyre s jó darabig még se mozdult onnan. Mindegyre csóválta a fejét s keservesen zokogott magában. Kivülről időnkint az Iszlainé hangja hallatszott a szobába, a kapuban fűnek-fának panaszkodott s éktele-nyelül átkozta a tolvajt, a ki miatt az ura most szenved. Henterné hallgatta, hallgatta az átkozódó asszonyt s többször felsohajtott:

— Miért is nem vesztél el a jó Isten inkább az olyan gazembert!

— Majd felkelt és odatelepedett a nagy láda mellé. Felnyitotta a fakó jöszágot és a fia ruháit kezdte abból előszedegetni. Ugy elnézett, úgy megsarlatott minden darab ruhát. Mindegyiket rendre szépen kibontotta s aztán szerető gonddal ismét összehajtogatva rakogatta félre. Jól esett, hogy annak a szerencsétlen fiúnak legalább a ruháit láthatja! Ugy

HATÓSÁGILAG ENGEDÉLYEZETT VÉGKIÁRULÁS.

Női divatáru és felöltő üzletemet

végképpen megszüntetem, e végett a meg raktáramon levő ujonnan érkezett nagymennyiségű divatárukat, felöltőket és bundákat mai naptól kezdve minden elfogadható áron végképpen kiárulom. Ajánlom ezen kedvező olcsó bevásárlási alkalmat a tisztelt közönség figyelmébe.

Hatóságilag engedélyezett végkiárulás!

Női és gyermek felöltők, plüsch kabatok, szörme gallérok és bundák dus választékban feltűnő olcsó áron.

Raktáron vannak:

fekete és színes ruhakelmék és selymek, flanell kazán és mosóvelecek. Karton, batist és atlasz szatinok, posztó, berliner és selyem kendők, ágy és asztalterítők, Szatin és atlasz paplanok, vászon és sifonárak, plüsch, bársony valamint **KÜLÖNBÖZŐ RUHADISZKÉK ÉS HOZZÁVALÓK.**

ROTT L. Debreczen, Főpiacz.

Hatóságilag engedélyezett

végkiárusítás.

Fekete és színes Ruha-szövetek, selymek, Cretonok, velesek, Vásznak, Kanavász, függönyök, Paplanok, Asztal-neműek.

Karácsonyi és Ujévi

ajándék-tárgyak.

Kötények, Kendők, Esőernyők, nyakkendők, inggombok, Himzések, szallagok és belésáruk

a beszerzési áron alul is minden elfogadható áron eladatnak.

Tisztelettel

Besenczky Kálmán,

a »Bika« szalottával szemben.

!! Még csak e hó végéig !!

Az 1895. évi c. 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitüntetve Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodakban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású a test bármilyen csúszos bántalmái, u. m. köszvény, csúsz, reuma, ischiás, asthma, stb. ellen.

Hatása nemi esetben meglepő, a mennyiben gyakrabban idű tebb eseteknél is már egyszeri bedörzölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 percz alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktarak Budapesten: **Török József** ur gyógyszerárában, Király-utca 12. és **dr. Egger A.** ur gyógyszerárában, Vaczi-körút 17. szám. — Ugyiszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárában valamint a kesziő

Widder Gyula gyógyszerésznél

S.-A.-Ujhely 68 szám

Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek.

Ugyiszintén Debreczenben: Dr. Rotschnek V. Emil, Tóth Béla és Mihalovits Istvánnál.

1407. sz.
1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó a debreczeni kir. járásbíróóság 1898. Tv. V. 109/1 számú végzése folytán ezezzel közhírré teszem, hogy vagyonbukott Szanszky és Welkovits volt debreczeni bejegyzett kereskedő cég csődtömegéhez leltározott és összesen 12444 ft 75 krra értékelt aktív követelések a Deák Ferencz utcai törvénytkezesi palota árverési termében **1898 december 31-ik napján d. e. 10 órakor** kezdetét veendő nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett el fogja adni.

Az árverelni szándékozók a csődleltárt Dr. Bakonyi Samu tömeggondnok Hunyadi utca 2. szám alatt levő irodájában a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetik.

A csődtömeg az árverés alá bocsátandó követeléseknek sem valódiságáért, sem fennállásáért szavatosságot nem vállal.

Debreczen, 1898 decz. hó 22,

Török Péter

bir. végrehajtó.

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János
maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szerék rendellenes működésénél, mell- és gyomor bántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára **75 kr.** — Öt palack **bérmentve 3.75 kr.**

Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Béger, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János
sűrített maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, kégehurtnál, ugymint idűt köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kelemes.

Egy üveg ára **1 frt.** — Öt üveg **bérmentve 5 frt.**

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Külön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonattal csukorkát.

Fischer G. órnagy N.-Várad.

Hoff János
maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeség, vérszegénység, idegesség, almatlanság, étvágytalanság, kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tapialó. — Gyenge gyermekek igen jó eredményt használnak.

Egy csomag ára **1 frt.**

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb a mit ismerem. Ezen kelemes italt idűt gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkórú és általános gyengeség, mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicolai orvos, Triebel.

Hoff János
maláta-kivonat mellczukorkái.

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurtnál utólrhetetlen hatású. A valódi maláta mellczukorkákat emésztési zavar nélküli tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára **10 kr.**, egy zacskó **30 kr.**

Csodálatos volt maláta kivonat mellczukorkáink hatása makacs köhögés ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg Czukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kitűnően segítettek. **Buch** plébános, Weischütz.

Raktár Debreczenben: Mihalovits I. Rotschnek V., Roculitz Schmidt A., Füleky Pál, Tóth Béla, Muraközy L., Balázs Ödön gyógyszerárában, Francesics és Jóna drogus kereskedésében; Csanak J., Kontsek G., Tóth Kálmán, Félégyházy János, Rickl József, Zelmos, Varga Lajos csemege és fűszerkereskedésében.

Magyarországi kizárólagos raktára: **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerára Budapest, király u. 12.

Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdáiban Debreczen, a 16postával szemben.

csak az egyéni bátorságot bizonyítja, és a sértés megtorlását foglalja magában, miglen a lovagias elégtétel az ügyet végleg befejezi annak elismerését nyugtázza, hogy mind a két fél korrektül járt el.

Bánffy báró segédei ehhez hozzá nem járultak, mert ezzel ők maguk ismerték volna el felüknek párbajképességét. Alkalmassint Károlyi István gróf és Szemere Miklós nem is akartak egyebet. Azonban a miniszterelnök leveleinek végre kezükre szolgált, mert úgy szól, hogy csakis a magát a megtorlástól mentesnek képzelő gyáva ember lehet képes úgy cselekedni, mint Horánszky. Tehát a megtorlás szót Bánffy használta előbb is Károlyi és Szemere urak alkalmat nyújtottak a megtorlásra. Bánffy báró pedig ezzel be nem érte, hanem segédei által lovagias elégtétel adására volt hajlandó.

A következője az lett, hogy Károlyi és Szemere urak konstataáltak, hogy fegyveres elégtétel nem kaptak s az ügyet részükre befejezettnek nyilvánították, a mi ismét annyit tesz, hogy tagadják Bánffy bárónak a lovagias elégtétel kérésének jogát.

Ebből lett a nagy felháborodás és a miniszterelnök megbizottainak ama levele, a mely vádolja Károlyi István grófot és Szemere Miklóst, mintha helytelenül jártak volna el és vádolja Horánszkyt is, mintha kerülné a párbajt. Erre érkezik most a válasz: Jól van urak, hát verekedjétek velünk. Ti veletek lovagiasan mérközzünk s ha miniszterelnöktök ügyét befejezettnek nyilvánítjátok, ahhoz semmi közünk.

Ez nem kis dolog, ebből egyénileg és politikailag még nagy veszedelem kerekedhetik.

elmulatott azokkal a viseltes ruhákkal, hogy a szive majdnem kettéhasadt.

Mikor azonban azt a zöldhajtokás ujjast nézegette a melyet a fia a makfalvai vásáron utóljára viselt; a belső zsebből egész váratlanul egy kis csomagocskát esett az ölébe.

— Né, né! Hát ez mi?

Hirtelen kibontja s halálra sápadtan nagyot jajdul:

— Szen Isten, el ne hagyj!

Egy kis babos kendő volt s benne ugyanaz az összeg, amennyiért az ökreit Ábrahám Ferencz eladta.

Henternének elalott a lélegzése s az első pillanatban összefutott a világ szemei előtt.

Ugy érezte, hogy reaszakadt a ház. — Egyelőre nem tudta fölfogni, hogy tulajdonképpen miféle dolog ez? Almodik-e, vagy a házat boszorkányozták meg? Mert hiszen ez lehetetlenség . . . ez merő képtelenség! . . .

— Jaj Istenem!

Hanem hát hiába jajgatott, hiába töprengött: ott volt a babos kendő s benne a pénz is, sem több, sem kevesebb, mint mennyit az öreg Ábrahám Ferencz keresett Iszlain. Két darab százas és bárom darab tizes, épp azon módon, ahogy a csendőrkének káros elbeszélte.

Visszakötötte a pénzt gyorsan a kendőbe s ijedten keblébe rejté. A ruhákat pedig bedobalta hamar a ládába és ki akart futni a szabad levegőre. Azt hitte: megfulad oda benn!

De nem volt annyi ereje, hogy bár egy

A képviselőház ülése.

Budapest, decz. 28.

Nagy dolgokat várt ma a közönség a képviselőháztól, de nem történt semmi. A szenzációra éhes publikum, mely a Sándor-utcai házat még jóval az ülés előtt valószággal ostrom alá vette, a karzatokat teljesen megtöltötte.

A kik már nem kaphattak jegyet, azok a képviselőház előtt és a Múzeum kertben foglaltak helyet.

Mikor Szilágyi Dezső megérkezett a Ház elé, hatalmasan megéjenezte a tömeget a volt elnököt.

A tegnapi ülésen különben Bolgar Ferencz szólalt fel napirend előtt s azt kérdezte a miniszterelnöktől, hogy kihez van szerencsénk a király személye körüli új miniszterben. gr. Széchenyi Manóban, mert a mai viszonyok között nagyon is szükséges tudni azt, hogy ki informálja a királyt.

Bánffy erre jónak látta megjegyezni azt, hogy az új miniszter jelleme kifogástalan és hogy magyarul tud.

Az ülés elején jelent meg a teremben lemondása óta először Szilágyi D., akit az ellenzék éljenzéssel fogadott.

Az egész baloldal valószággal tüntetett Szilágyi mellett, míg a jobboldal némán hallgatott.

A napirendhez Dankó Pál szólott a kormánypartból. Utána Sima Ferencz beszélt.

Hosszu beszédeben különösen Tisza Kalmánnal foglalkozott behatóbban, aki ma egészen más elveket vall, mint a milyeneket vallott akkor, mikor még a 70-es években a balpart vezére volt.

Nagyobb emociót csak akkor keltett, mikor kijelentette azt, hogyha ex lex állapot lesz, ő a törvényeket nem fogja megtartani. Ezért elnöki rendreutasításban is részesült.

Két óra elmúlt, mikor Sima befejezte beszédét s így az elnök a vita folytatását mára tüzte ki.

Részletes tudósításunk a következő:

Madarász József korelnök megnyitván az ülést, felolvassák és hitelesítik a múlt ülés jökönyvét.

Szilágyi megjelenik a teremben és a diszidensek között foglalt helyet. (Hosszantartó, meg-megújuló folytonos zajos éljenzés a bal és szélsőbalon.)

lépést tegyen. Erőltlenül leroskadt ismét a székére s azon helyben maradt.

Lelekendezett, tördelte a kezét s próbálta rendbeszedni a gondolatait. Nehezen ment! Előzör is sehogy sem fért a fejébe, hogy az ő drága, egyetlen fia képes lett volna ilyen gyalázatos dolgot elkövetni! Hiszen igaz, hogy egy kicsit mulatós volt a természete és nem egyszer kedvetlenkedett a szegénységük miatt. De máskülönben becsületes, jó fiúnak ismerre mindenki. Egy légynek s m ártott s idegen fáról bár csak egy almát nem szakított le soha.

S hogy az a fiu egyszerre ilyen istentelen lépésre szanta volna magát!

— Nem, nem! Az teljes lehetetlen!

De hát aztán hogy kerülhetett a zsebébe a más pénze? Talán elvesztette az öreg Ábrahám Ferencz s a fia megkapta? Megis, ez nem tiszta dolog!

Eleget kapkodott, eleget törte magát, hogy az ügyet valahogy tisztázza, de teljesen elfogadható lehetőséget nem tudott kisétni. Utóvégre is minden körülmény csak arra mutatott, hogy a fiut valami csakugyan rácsabította erre a lépésre. Ki tudja: mi? Talán az ital . . . talán az alkalom.

Akárhogy esett, annyi bizonyos volt, hogy a dolgót nem lehet in már szépíteni. Kezdfogható bizonyíték beszél a fia ellen. Igen, az a megtévelyedett fiu kilopta a pénzt az öreg zsebéből. Bizonyosan akkor, mikor összejött a laczikonyhában. Könnyen hozzáférhetett, mert az öreg mellett ült. Aztán meg arra is tisztán visszaemlékezett, hogy az öreg a fiu felől való zsebébe tette el a pénzt,

A Tisza-lex ellen.

Elnök előterjeszti a kérvényeket. A Tisza-lex ellen a következők érkeztek be: a Budapesten tartott népgyűlésnek Holló Lajos képviselő által beadott kérvénye a törvény nélküli kormányzás elhárítása iránt; Janoshida, Almádi, Zsárd és Sáros községi lakosoknak Lepsényi Miklós képviselő által beadott kérvényei, a gazdasági és erkölcsi bajok orvoslása ügyében. Csepely és Adand községi lakosoknak Mesko Kászó Érsekújvár, Lebény-Sz. Miklós, Rába-Pordány, Kulcsár-Karcsa, Somberek községi lakosoknak Lepsényi Miklós Balmaz-Ujváros községi lakosoknak Polonyi Géza Hidas-Hollós községi lakosoknak Buzath Ferencz képviselő által beadott kérvénye a Tisza Kálmán féle javaslat ellen. (Eljenzés ba felől.)

A király személye körüli miniszter.

Elnök: Bolgar Ferencz napirend előtt kíván felszólalni. Kérdi a Házat, megengedi-e. (Helyeslés.)

Bolgar Ferencz: Széchenyi Manóról az új király személye körüli miniszterről kérdezi a kormányt, hogy ki ez és melyek azok az érdemei, melyek folytán kinevezték miniszterré. Szólónak joga van ezt kérdezni. Mindössze két dolgot tud az új miniszterről, azt, hogy pár héttel ezelőtt kinevezték államtitkárrá s azelőtt a szentpétervári nagykövetséghez volt beosztva. Szóla tudtával még a szabadelvű párt tagja sem volt. Kinevezésekor mindenki azt kérdező az egész országban, hogy ki ez az ur? Tudnunk kell azt, hogy kihez van szerencsénk, különösen a mai helyzetben, mikor oly fontos a királynak helyes informálása. Olyan embert kellett volna odahelyezni, a ki a magyar viszonyokat nagyon jól ismeri s így helyes információt adhat a felségének. Kérdi a kormányt, erről nyujtson felvilágosítást. (Helyeslés, balfelől.)

Bánffy Dezső báró: A miniszteri kinevezés a felséges ur olyan kizárólagos joga, melyet vita tárgyává tenni nem szabad. (Fölkáltas: A felelősség a kormányt illeti.) Ez igaz. Miután a kinevezés az en ellenjegyzéssel történt, a felelősséget el is vállalom. Gróf Széchenyi Manó személyes kvalifikációi bírálat tárgyává nem tehetők. Ő teljesen jól tud magyarul. (Nagy derűtség.) Egyébként napirend előtt ennek a kérdésnek megvitatása nincs helyén.

mikor a borát kifizette. Nyilván akkor tántorodott el a fiu. Batran meglehet, mert az öregnek aug fordult már a nyelve, úgy ellátta magát.

Szivszagatóan zokogott s olykor-olykor fedözve jajdult ki a fájdalom belőle:

— Jaj, Sándor. Sándor, hogy tudtal magadrol így elfelejkezni!

Ekközben kívülről ismét hallatszott az Iszlainé hangja. Panaszkodott megint valakinek s csak úgy dőlt a sok rettenetes átok a szájából.

Henterné ezek hallatára úgy összerázkódott, mintha az istennyila csapott volna el mellette.

— Uram Jezus! Ez a sok átok miód az én boldogtalan fiam sirjára száll!

Érezte, hogy itt minel előbb tenni kell valamit s azt az artatlanul szenvedő embert okvetlenül ki kell szabaútanuia. Legalább a fia sirjára ne szálljon több átok. Mert lehetett egy pillanatig bübü, de mégis csak az ő drága gyermeke volt.

Azza tisztában volt eleitől fogva, hogy az a pénz semmi szín alatt sem maradhat nála. Azt Ábrahám Ferencznek mindenesetre vissza fogja adni. De hogyan? . . . Mégsem teheti, hogy nyitán bevalja a fia gyalázatát. Saját maga csak nem kürtölheti ki a faluban tolvajnak, hogy még a jövő ivadéki is megvetéssel emlegesse nevét. Nem, azt nem teheti, akármilyen történék. A saját gyermekét el nem árulhatja.

Megfordult a fejében az is, hogy hátha valami ürügy alatt elmenne Ábrahám Ferenczhez s visszalopná a pénzt szépen a házába.

Az elnökválasztás.

Elnök: A napirend előtti felszólalásban határozatnázatalnak nincs helye. Következik tehát a napirend, vagyis az elnökválasztás napjának megállapítása körül megindult vita folytatása.

Demkó Pál: Nem követi Molnár Jánost a schnepp-huzásban, pedig maga is vadász.

Förster Ottó: De Budapesteni! (Derütség.)

Demkó Pál... még úgy sem, ha a 30 éves vénasszony meséjével édesgetik.

Rakovszky István: Ne beszéljen a szeretőjéről. (Óriási derütség.)

Demkó Pál: Azt fejegeti, hogy a Ház nincs megakadva s az elnököt a korelnök felhívására a legközelebbi hétköznap meg kellett volna választani. (Zaj.)

Elnök: Kénytelen szólni azokra, amiket a szónok mond, aki beszédeben megvonja az elnök jogát és kötelességét. A Ház elnöki székét a Ház felhívására foglalta el s elnöki működésében a Ház határozata kötelezi. A Ház ugyanis még decz. 9-én elhatározta, hogy a következő nap, vagyis december 10-én megkezdji az elnökválasztás fölött a vitát. — Teljesen e szerint járt el. Erre figyelmezteti a szónokot. (He yeslés.)

Demkó Pál: felszólítja a korelnököt, hogy a legközelebbi hétköznapra tűzze ki az elnökválasztást. (Helyeslés jobbfelől.)

Sima Ferencz tartott ezután hosszabb beszéde, melyben ostromolta a törvénytelen állapotot, melybe Tisza Kálmán és Bánffy Dezső kergetik belé a nemzetet. Nagy szenzacziót keltett különösen azon kijelentés, hogy ha ex-lex-állapot következik be, senki sem lesz köteles megtartani a törvényt.

Az ülés délután egy negyed 3 órakor ért véget.

A képviselőház pénzügyi bizottsága.

Budapest decz. 27.

Széll Kálmán elnöklete alatt tartott mai ülésében, melyen a kormány részéről Bánffy, Lukács és Granzstein államtitkár voltak jelen, tárgyalás alá vette a közösöknek elismert állami ügyek költségeihez való hozzájárulás arányának ideiglenes megállapításáról szóló tjavaslatot.

Hegedűs előadó kiemeli, hogy a quota-bizottságok nem jutván megállapodásra,

De hát azzal is mit érne? Az öreg biztosan gyanítaná, hogy valami ilyes praktikával került meg a pénz, mert jól tudja, hogy már akkor elv szent volt, mikor a kapuja előtt a szekér letette. Még Iszlámet vadolná a pénz visszalopásával, az pedig csak meg jobban átkozná az ismeretlen bűnöst.

Tehetetlenül emésztette magát. Nem egy szer olyan hangosan kesergett, hogy az utcán az emberek megálltak s úgy hallgatták. Se-hogy sem birt erőt venni magán. Gyász-árvasága százszorta jobban fáj, mió a még ez a borzasztó szegény is gyötörte. Néme y pillanatban szigorúan elítelte fiat, haem aztán nyomban sajnálni kezdte s ezerfeleképen próbálta menteni.

— Nem is tehette ő azt józan észszel! Hát ha megzavarodott az elmeje szegénynek s az is vitte olyan hamar a sírjában.

Ebben a szomorú gondolatban kissé megvigasztalódott, de nyugalma nem tartott sokáig. Mitevő legyen? Hogy adja vis-za az öregnek a pénzt? Hogy szabadítsa ki azt az ártatlanul fogva tartott embert? Annak a szenvedését is a fiától kéri számon majd az Isten. Ez nem maradhat így! a fia sírjáról el kell távolítani az átkot s még a gyanu árnyékától is meg kell menteni emlékét. Szenvédjen akarki, csak a fia nyugodjék tisztességgel, békeséggel.

Addig tusakodott, addig tépelődött, míg megzavarodott egészen a lelke. Különös nyugtalanság, felelem szorongatta folyvást, az a pénz úgy égette ott benn a kebelét, mintha csupa forró hamu lett volna a kendőbe kötve. Ettől az átkozott pénztől akart menekülni, de sem

a kormányra hárult a feladat, hogy e tekintetben javaslatot tegyen. A kormány félve az eddigi quotaarány ideiglenes fenntartását hozza javaslatba. Ez a körülmények által teljesen megokolt expediens. Hasonló eljárást a törvényhozás eddig már három ízben követett.

Kossuth Ferencz elvi álláspontjánál s meggyőződésénél fogva nem járul a törvényjavaslatához s csak annyit jegyez meg meg hogy az ország érdekeire nézve fölülte károsok az ilyen provizoriumok, holott elég idő lett volna ennek az ügynek a végleges elintézésére.

Komjathy kijelenti, hogy kizárólag azon elvi okoknál fogva: melyek őt a többségben levő párttól elválasztják, nem fogadja el a törvényjavaslatot.

A bizottság ezek után minden további felszólalás nélkül változatlanul elfogadta a törvényjavaslatot.

Tárgyalás alá vette ezután a bizottság az 1898: I. és XV. t. czikkek némely intézkedési hatályának fenntartásáról szóló törvényjavaslatot.

Pulsky Agost előadó ismertetvén a javaslat rendelkezéseit, hangsúlyozza, hogy szükség volt bizonyos intézkedésekre addig, míg a ház előtt fekvő javaslatok elfintézt nyernek. Ezek után elfogadásra ajánlja a törvényjavaslatot.

Kossuth Ferencz tiltakozik e törvényjavaslat ellen, mert kijátszva látja benne az 1867 XII. t. cz. intézkedéseit. Valahányszor az ország azon helyzetbe jut, hogy jogával éljen, mindig oly javaslatot nyújtanak be, a melynek az a czéja, hogy e jog érvényesítése elhalasztassék. elvileg is az önálló vámterület híve lévén a törvényjavaslatot nem fogadhatja el.

Bánffy b. miniszterelnök utal arra, hogy az 1898: I. t. cz. 3 §-a értelmében a kiegyezési ügyekre vonatkozó megállapodások létrejöttek a két kormány között a törvény rendelkezéseinek elég tétetett, a törvényjavaslatot úgy Ausztriában, mint Magyarországon kell időben előterjesztettek s meg volt a lehetősége annak, hogy alkotmányosan le is tárgyalassanak. Az 1867 XII t. cz. szerinti önálló intézkedés eshetősége az esetben állott volna elé, há a törvényjavaslatoknak idején való előterjesztése nem történt volna még. A kormányt semmi mulasztás nem terheli s az

tud a miként? A fiát minden áron menteni akarta. De hát ki legyen a tolvaj? Mert valakinek csak lenni kell, ha már itt van a pénz. De ki legyen, hogy a fia nyugodalmat se za varja több átok? . . . Rettenetes! Megboldondul!

Kinos vergődésében észre sem vette hogy szépen eltelt a nap: Már este elé jár.

Többé nem volt maradványa ott benn a szobában, úgy ülte valami. Összeszedte magát és a pitvar hátulsó ajtaján sietve távozott. Vegig ment a gyümölcsösön és a kertek alatt leinault a malom felé. Utközben többször mondogatta:

— Legjobb lesz így. Egyebet úgy sem tehetek.

A falu végén, az Ábrahám Ferencz kertjénél megállott. Az öreg unokája ott járkált a gyümölcsfak alatt. A sövényhez szólította a leánykát:

— Erzsi! Otthon van nagyapó?

— Itthon.

A kebeléből kivette a kendőt.

— Nesze, ezt a kendőt vidd be nagyapónak. De el ne veszíted. Pénz van benne.

— Dehogyan vesztet.

— Aztán mond meg nagyapónak, én vagyok a hibás, bocsásson meg érte. Ugy se lá-meg többet.

A kis leányka vigan iramodott befelé az üzenettel.

Henterné pedig sebesen nekivágott a bereknek, egyenesen arra felé, a hol az a veszedelmes örvény van a malom alatt. . .

a vád nem emelhető ellen, hogy a törvény renoelkezésének eleget nem tett volna csak a nehez parlamenti viszonyok idéstek elő itt is, Ausztriában is azt, hogy a törvényjavaslatok le nem tárgya tettek. Ebből kifolyólag látta a kormány szükségesnek s az 1898 I. t. cz. szellemében levőnek is ezt, hogy ideiglenesen a jelen állapot tartassék fenn.

Komjathy Bela nem vitatja azt, hogy mi idézte elő a nehez a parlamenti viszonyokat, de annyi tény, hogy a kiegyezés nem jött létre. Szóló annak idején tüzetesen kifejtette, hogy a kiegyezési előterjesztések nem felelnek meg az ország érdekeinek s hogy azok csak önálló vámterület mellett nyerhetnek kieléptetést. Feleslegesnek tartja most akkori érveit ismétlni, annyival is inkább, mert azon törvény megalkotásához szer járult, a melynek meghosszabbításáról van most szó. Nem járul a törvényjavaslatához s csak azt kérdi meg, miért tett a kormány oly nyilatkozatot, hogy többé nem lesz provizorium.

Bánffy br., miniszterelnök: A kormány-nak az volt az álláspontja, hogy egyoldalú ideiglenes intézkedés többé nem lehetséges, ha a kormányok nem felelhetnek meg az 1898. I. t. cz. 3 §-a rendelkezésének. Ez megtörtént, a törvényjavaslatok betérjesztettek s most nem provizoriumról van szó, hanem csak arról, hogy a törvényjavaslatok tárgyalás alatti lévén, szükséges a statusquo fenntartása, hogy az alkotmányos elintézés lehetővé tétessék. A kormány soha mást nem mondott, csak azt, hogy ha a két kormány közt nem jönne létre megegyezés, újabb egyoldalú provizoriumot nem fog javasolni. A kormány eleget tett a törvénynek, azonban fizikai és egyéb okoknál fogva nem tárgyalatván le előterjesztési, szükségessé vált a statusquo fenntartása, hogy a törvényjavaslatok alkotmányosan el legyenek intézhetők.

Kossuth Ferencz azon nézetben van, hogy a kormányok közt nem is létezik teljes megállapodás, mert az osztrák miniszterek összekötik a quota-emelést a vámszövetség elfogadásával.

Lukács miniszter azt válaszolja előtte szólnak, hogy amint a Hazban már ez irant ismételve nyilatkozott, tény, hogy osztrák kormánykörökben az a törekvés nyilvánult, hogy ezek a dolgok összekapcsolassanak. A magyar kormány mind g azon felfogásban volt, hogy sem törvényileg, sem czelszerűségi szempontból nem kitéhetők ezek a dolgok össze s az eddigi történelmi fejlődésben sem volt meg ez az összekötés. Ennek volt következménye az a köz-tudomásu tény, hogy a nélkül, hogy a quotára nézve barminemű megállapodás lett volna, betérjesztettek Ausztriában és nálunk is a javaslatok s a kormányok azon helyzetbe hozták a parlamenteket, hogy letárgyalhattak volna az összes javaslatokat a nélkül, hogy a quotára nézve megállapodás lett volna, a minthogy ily megállapodás meg jelenleg sincs. A tények bizonyítanak tehát az össze kapcsolás ellen s a tények bizonyító ereje egyes nyilatkozatoknál sokkal erősebb.

Komjathy kérdi, mi a kormány álláspontja az esetben, ha a kiegyezési előterjesztések fel év mulva sem lesznek letárgyalva?

Bánffy b. miniszterelnök: Ha akár Ausztriában, akár Magyarországon dokumentálnék, hogy nincs meg a többség a szövetség megkötésére, az esetben természetesen gondoskodnia kelene a kormánynak az önálló berendezés bizossasáról. De a mig nem a többség hiányzik, a mig csak fizikai okok áll-jak utját, csak a kisebbség vét gátat a többség meggyőződése érvényesülésének, kötelessége a kormánynak a statusquo fenntartásáról való gondoskodás.

Az a közlemény, hogy a többség akaratának érvényesülése meggátoltatik oly módon, a melyről nem akar bővebben szólni, nem tarthatja vissza e kormányt e kötelességének teljesítésétől.

A törvényjavaslat ezek után minden változtatás nélkül elfogadtatván, elnök boldog új évet kívánt a bizottság tagjainak s az ülés az elnök éltetésével véget ért.

Színház.

Örült-e vagy szent? A tegnap estére hirdetett »Hoffman meséi« helyett Karacs Imre betegsége következtében Echegaray Jose hatásos s nálunk is szép sikert ért »Örült-e vagy szent« című drámáját adták elő. Ugy látszik e darab változás volt az oka, hogy a színházban oly kevés közönség volt. Az előadáson nagyon is meglátszott, hogy a darabot hirtelen kapták elő. A szereplők nagyobb része erősen rászorult a sugó jóakarataira. Így csak természetes, hogy az előadás vontatott, darabos volt.

S z e k e l y Sándor ismét nagy hatással alakította Avendanot játékába életet, természetességet öntött s az első előadáshoz hasonló nagy sikert ért el.

F. C s i g a h á z i Etel a szerencsétlen, szenvedő anya fájdalmát, lelki harcát és szenvedéseit híven tolmácsolta. Csak szerepében nem volt egészen bizonyos, ami a beszéd egyöntetűségét gátolta.

T. H a l m i Margit természetes bájjal, kedvesen s a hol kellett, drámai hévvel játszott. **F e n y e r i** kitűnő Tomas volt. Ugy szintén **K i s s** Irén és **O d r y** Árpád is kifogástalanul játszottak.

B a r t h a és **S z e n t e s**, kik a két ápolót játszták, operette allurókat használtak s ezáltal teljesen tönkre, sőt nevetségessé tették jelenésüket. Hogy lehet ilyen felfogással játszani?

A legdrámaibb, a legszebb jelenetben a közönség kaczagott, ami igazán felháborított minden jóízű embert.

A színlapon, melyet este közvetlenül az előadás után nyomattak ki, ismét sajtóhiba volt. A darab már másodszor 4 felvonásosnak volt jelezve, holott 3 felvonásból áll. Az előadás végén sokan a helyükön maradtak s várták a nem létező negyedik felvonást. — Amidőn megtudták a valót, zúgolódva távoztak. Hát az igazgatóban nincs annyi energia, hogy az ilyen szibériai állapotoknak véget vessen? Egy embernek a t u d a t l a n s á g a s t a p a s z t a l a t l a n s á g a miatt meddig fogják még bolondítani a közönyt? Kérjük az igazgatót, hogy sziveskedjék intézkedni, nehogy az ilyen esetek többé ismétlődjenek, mert akkor kénytelenek leszünk erősebb eszközökhöz folyamodni, amit mi is nagyon szeretnénk elkerülni, mert nem akarjuk a dolgot a végletekig vinni.

f. m.

Debreczen város törvényhatósági közgyűlése.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, december 28.

Érthetetlen dolog, miért erőszakoskodik a nemes gróf főispán ur, miért akarja Debreczen városát a politikai megalázkodás rút köntösébe öltöztetni. Hiszen ha a gróf ur annyira szerelmes az alkotmánytíró kormányelnökre és pártjába, ezt szabadságában áll neki ugyjuttatni kifejezésre, ahogy épen jól esik, de azt követelni, hogy az ő szerencsétlen politikai felfogását magáénak vallja Debreczen városa — azt követelni, hogy itt mindenki azon a nótán táncoljon, amelyet az ő méltóságos füle legkellemesebbnek tart, azt követelni, hogy őt tekintse mindenki a politikai bölcsesség és csálhatatlan tökéletesség egyedüli kútfejének; — már engedjen meg méltóságos ur bármennyire kellemes volna is mindez

Uraságodra nézve — nekünk mindehhez sem elég érzéketlenségünk sem elég politikai elzülöttségünk, sem elég kishitűségünk nincs.

Hogy mire jők az effajta komédiák mint a minőt a főispán ur a mai napon is rendezett — ezt aligha tudná megmondani a méltóságos főispán rendező uron kívül más valaki.

Bizalmat szavazni a kormánynak! — akkor a mikor az élén a nemes min. elnökkel el akarja kobozni Magyarországnak ezer éves alkotmányát és szabadságát s a törvénytelen önkényuralom gyalázatos lánczait akarja a nemzetre erőszakolni. Ennek a kormánynak szavaztatott ma a Főispán ur példátlan erőszakoskodással — bizalmat 22 szótöbbséggel Ha a kormány ilyen bizalmi nyilatkozatokkal tengeti életét, meg van pecsételve a sorsa! A gyűlés folyamatáról tudósítón a következőkben referál:

Gróf Dégenfeld főispán elnök a közgyűlést 1/2 10 órakor nyitotta meg.

I n d i t v á n y.

A közgyűlés elé terjesztett indítványnak, melyet Komlóssy Arthur főjegyző olvasott fel, szövege a következő:

Tekintetes törvényhatósági bizottsági közgyűlés!

Alulírott városi bizottsági tagok tisztelettel kérjük, hogy rendkívüli bizottsági közgyűlés tartatván a következő indítványunk vétessék tárgyalás alá:

Mondja ki a városi közgyűlés, hogy az ellenzéki pártok által folytatott országgyűlési tárgyalási módot, mely az országnak kiszámíthatatlan kárt okoz az állam tekintélyét nagy mértékben sértőnek, magát az alkotmányos életet k o c z k á r a t e v ő n e k tartja és ennélfogva feltétlenül elítéli a kisebbségnek ezen terrorizmusát; evvel szemben az ország vitális érdekeit szíven viselő bölcs, előrelátással intézkedő, hazafias parlamenti többség és ebből alakult kormány iránt bizalommal viseltetik s ezen bizalomnak a miniszterelnök urhoz intézendő feliratban ad kifejezést, valamint hasonló feliratu intéz se végett a társtörvényhatóságokat megkeresi.

Az indítvány felolvasása után nagy zaj keletkezett. A függ. párt kéri az indokait ennek a gyalázatos indítványnak.

Az ellenzék diadala.

Dr. B a k o n y i Samu szólalt fel először az indítvány ellen. Míg a függetlenségi részéről minden szavát élénk helyeslés kísérte addig a Főispán hivatalnok serege némán, szegyenkezve hallgatott s mint ostorcsapást érezte Bakonyi meggyőző érveit. Nagy hatással és hévvel beszélt, melyet teljes egészében lapunk holnapi számában közlünk. Beszéde végén egy határozati javaslatot terjesztett elő, mely a következőképpen szól:

Határozati javaslat.

A beadott javaslat elvetésével mondja ki a közgyűlés, hogy:

Debreczen sz. kir. város törvényhatósági bizottsága hazafiai fájdalommal látja, hogy az ország mai kormánya által felidézett veszély az, a Magyar állam alkotmányának legerősebb biztosítékait megsemmisítéssel fenyegetik.

Habár Magyarország a gazdasági önállósághoz való jogának gyakorlatáról, az ugynevezett kiegyezés által a törvényben szorosan meghatározott feltételek mellett s csupán egyidőre lemondott: mégis az 1867 évi XII.

törvénycikknek 25, 58 és 68 szakaszai az Ausztriával alkotmányos törvényhozási uton való kiegyezés feltételeinek elestévei ezen jog gyakorlati érvényesítését rendelik, amint azt az 1898 évi I. törvénycikk is világosan parancsolja és amint az Magyarországnak az 1790/91. évi X. törvénycikk által biztosított állami függetlenségéből is egyenesen következik,

A mai kormány a kiegyezés ügyében tanusított egész magatartásával közelebről pedig legutóbb beadott törvényjavaslátával mindezen törvényeket megszegte.

A pártjához tartozó képviselők többsége által írásbeli felhatalmazást adatott magának arra, hogy az 1790—91 évi XIX és az 1867 évi X törvénycikk sarkalatos rendelkezései ellenére az országgyűlés által megnevezett adókat behajthassa s a felelősségre vonás tisztére jogosított s kötelezett képviselőket, hogy neki a felmentést már előre és országgyűlésen kívül megadják, aláírásukkal kötelezte s ezáltal a miniszteri felelőségről szóló 1848 évi III. törvénycikket is súlyosan megsértette.

Mindezen megdöbbentő törvényszegések után Debreczen sz. kir. város törvényhatósága kijelenti, hogy meggyőződése szerint az azokat elkövető kormány a nemzet bizalmára méltatlan!

Kertész János, dr. Nagy Zsigmond, Kulcsár Endre, Herczeg János, Pálfi Ferencz, Kulcsár Gábor O. Vég János, Kertész Mihály Öry Mihály, Varjas Sándor, Mika Ferencz, dr. Bakonyi Samu, dr. Szabó József, Kiss Albert, dr. Burger Péter, Márton Imre, Varjas János, Pető István, Böszörményi Mihály, dr. Freund Jenő, Zöld Mihály, Kálmán András, Kurucz Miklós, Bihari István, Szabó László, Salánki Ferencz, Banyai István, Zöld János, Nagy Bálint, Juhász Ignác, Pogári Sándor, Alföldi Gábor, Keszev J., Jánosi J., K. Tóth Kálmán, Rochlitz Artur Molnár Mihály, Dr. Kálmár, Dr. Fejér Ferencz, Seres András, Szabó József, Faragó András, id. Kertész István, Dr. Kocsár Gábor, Pongó Lajos, Böcsi András, Jambor István, Jancsó Lajos, Török Bálint, Németi László, Dicsőfi József, Németi Sándor, Németh János, Kovács József, Szilagyi Bálint Török Bálint, Bara Daniel, Erdélyi Pál.

Dr. Nagy Zsigmond szintén a kormányparti javaslat ellen szólalt fel. Végül kijelenti, hogy ezek a bizalmak már csak éter injekciók egy haldokló részére.

G é r e s s y Kálmán vállalkozott arra a nehéz szerepre, hogy a kormány gyalázatos viselkedését mentegesse és a szónokok szavainak hatását és igazságosságát megingassa. Üres érveket hozott fel, amelyeknek semmi alapjuk nem volt. Bakonyi gyönyörű beszédebe iparkodott belekapaszkodni, de minden eredmény nélkül.

D i c s ő f f y József szépen, békülekény hangon beszélt s kéri hogy az indítvány vonassék vissza.

F r e u n d Jenő dr. rövid, de hatásos beszédében szintén az indítvány ellen szólalt fel.

L e n g y e l Imre a szabadelvűpárt elnöke volt a második vállalkozó a kormánypart részéről arra nézve, hogy az indítvány helyességét megmagyarázza.

N a g y Zsigmond dr. reflektál előtte szóló szavaira s annak azon vádját, mintha ő akadályozná a kormánypart szónokait a beszédében, egyszerűen visszautasítja.

F e j é r F e r e n c z d r. és K o v á c s J ó z s e f szölkáltak még azután fel az indítvány ellen.

A kérdés felleveése felett ismét vita keletkezett. Végre is elnök felteszi a kérdést: elfogadják-e a bizottság által előterjesztett indítványt? Akik elfogadják igen, akik nem fogadják el nem elszavaznak.

A szavazás eredménye az lett, hogy a tanács által előterjesztett indítványt illetőleg a kormányelnökhöz küldendő bizalmi nyilatkozatot 76 szavazattal 54 ellenében elfogadták.

Egy kis epizód.

A beszédek alatt különös párbeszéd folyt le Gróf D e g e n f e l d J ó z s e f főispán és M á r k E n d r e bizottsági tag, a kormány-párt főkapacitása között.

F ő i s p á n (halkan): E g y ü t t v a n n a k m i n d n y á j a n .

M á r k E n d r e (megnyugtatólag): M i n d n y á j a n i t t v a n n a k a m á s i k s z o b á b a n , m i n d e n r e n d b e n v a n .

A főispán megnyugodva folytatta az előklést.

H I R E K.

Olvasó közönségünkhöz;

Lapunk mindazon pártolót — olvasóit — barátait a kik a jövő 1899 évre lapunkra előfizetni kívánnak, — felkérjük, hogy ez iránti szándékukat egy levelezőlap útján, vagy szóval a kiadó hivatal tudomására juttatni sziveskedjenek, — amennyiben ahhoz igényt akarnak formálni, hogy részükre a »Debreczen«-t ebben az egész hónapban tiszteletből ingyen megküldjük. A »Debreczen« szerkesztőisége.

* A »Csokonai-kör« színészeti jubileum rendező bizottsága december hó 31-én d. u. 3 órakor saját helyiségében (Keresk. Akad. épület I. emelet, »Csokonai szoba«) ülést tart. Tártyak: Jelentés és számadás a színészeti jubileum és kiállításról.

* A szöngáz áldozatai. megirtuk tegnap a Szabó Illés és családjának szomorú esetét. Szöngázmérgezés miatt ketten súlyos betegé lettek, ketten pedig holtan fekszenek közülök.

A két halott Veres Sándor bolti szolga és a Szabó Illés kis gyermeke, a ki még mindössze három hetes volt. A két halottat ma délután temetik el a közokórházból.

Szabó Illés és fiatal felesége pedig apóds alatt vannak. A fiatal asszony még mindig nagyon rosszul van, hiszen hatvan órán keresztül szivta magába a mérgezett levegőt, de orvosai véleménye szerint életben marad, erősen reménylik, hogy megmenthetik. A férje Szabó Illés azonban már visszanyerte eszméletét, a körülményekhez képest eléggé jól érzi magát sör már el is beszélte az egész esetét.

Ugy adja elő a dolgot, hogy pénteken este, mikor pihenőre tértek, már izzó volt a kályhába rakott szén. Azt akarta, hogy a képmény cugja ne szívja ki a meleget s magától ömte be ronggyal a kályha csövét. Arra nem is gondolt, hogy ebből még baj is keletkezik. A többiek már aludtak a szobában s maga is nagyon törődött volt, hát gyorsan elnyomta az álmot. Egyszer felébredt, azt tudja, hogy sötét volt. Fajt, szédült a feje s mintha a torkát fojtogatta volna valami. Felakart kelni és nem bírt, szólni akart a feleségének, majd lakójának, Veres Sándornak és nem tudott, csak hápogott.

Először azt hitte, hogy valami rossz álma van, de azután jobban-jobban érezte a fojtogatást, minden erejét összeszedve rendkívül kinosan vánszorgott ki az udvarra, onnan ki az utcára a kapu előtt lévő kuthoz, egy kis vizet ivott, de aztán hirtelen szédülés fogta el és összerogyott. Nem tudja meddig fekhe-tett az utcán, de mikor magához tért vissza vánszorgott a szobába ágyához és lefeküdt.

Hétfőn d. e. újra felébredt, még rosszabbul érezte magát. Szólt a feleségének és Veresnek, egyiksem felelt. Nagynehezen újra felkelt odament Vereshez, megfogta a kezét és jéghideg volt. Mikor veres száját, kékes arcát meglátta megborzott. Kialtani akart, nem tudott, a közelben levő ládára esett, elkábult és így találhatta őket özv. Katona Sándorné.

Szabó Illés azután feleségéről tudakozódott s megkönnyezte szokat, a kik az ő tudatlanságából eredett gondatlanságnak az áldozatai.

* Ért esítés. Ezuttal tudomására hozatik az ev. ref. egyház adófizető tagjainak, hogy az 1899. évre az egyházi adó és közalap ki van vetve s ki azt helytelenül kiveitettek találóná, vagy bármilyen okból elengedésre vél számot tarthatni: az iránt 1899. jan. 5-től jan. 12-ig az egyházi számvonónél a hivatalos órák alatt egyháztéren 17 sz. a. jelentkeznek, mert későbbi felszólalásnak hely nem adatik.

A városról azon évben történt elköltözés vagy halalozás, mely évre az egyházi adó kiveitettet, adóelengedést nem von maga után.

Az egyház adószedő hivatala az adófizetést és közalapi fizetést évnegyedes részletekben is elfogadja és a kis könyvecskében mindenkor nyugtázz...

Ez alkalommal felhívja az egyház minden tagját, hogy egyházi adóját ki-ki előesen, de legfeljebb októberig fizesse be; azok pedig, kik elmúlt évekről hátralékban vannak, hátralékukat rövid idő alatt törlesszék le, mert a keslekedők ellen az egyházi törvény 257. §-ában foglalt rendelkezésnél fogva a közig. hatóság az egyházi törvény 5. §-a alapján végrehajtást alkalmazni lesz kénytelen.

Debreczen, 1898. decz. hó 19-én tartott presbyteri gyűlésből az e g y h á z t a n á c s.

* Eljegyzések. E g g e r J ó z s e f államvasuti ellenőr leányát Gizellát eljegyezte H u s z á r B é l a m. kir. államvasuti tisztviselő Rákos-Palotán.

B u r g e r Dezső debreczeni kereskedő eljegyezte özv. V i t r i o l D á v i d n é szép és kedves leányát H e r m i n á t Egyekről.

* Vasuti szerencsétlenség. Karácsony első napjának reggelén Érsekújvár állomásnál nagy baleset történt, amely a bécsi személyvonat utasai közül többekre végzetessé vált.

Érsekújvár állomás a karjelzőnél megállította a Bécsből 11 órakor elinduló és Érsekújvárra reggel 4 óra 3 perczkor érkező 117. számú személyvonatot, melyet a karácsonyi ünnepek miatt a szokottnál jóval több utas használt. Eppen vége felé járt a megállási idő, amikor állítólag helytelen váltójelzés következtében ugyanazon sín páron berobogott a 117/II. számú gépvonat és óriási erővel beleütközött a személyvonatba. Két harmad osztályú kocsi teljesen romokká zuzódott. A vonatszemeztyetből két ember súlyosan megsérült, az utasok közül 15-en sérültek meg és pedig ketten súlyosan. A sérülések nagyobb része jelentéktelen zúzódás és horzsolás, életveszélyes senki sem sérült meg. Az érsekújvári szőrtalattévforgalmi tisztelt és a két gépvonatot nyomban felfüggesztették szolgálatukból. Az első segélyt egy bécsi orvos nyújtotta, aki a vonaton utazott, később még két orvos jött segítségére. A vonat 3 ó. késéssel érkezett Bpestre. Az államvasutak igazgatósága a balesetről a hivatalos jelentést adott ki, amelyben ezeket mondja; A vizsgálat során máris megállapított, hogy 117 számú vonat Érsekújvár

állomás előtt azért állított meg, mert az a vágány, melyre be kellett volna haladnia, a postakezelés miatt késelt 217. számú helyi személy és postavonat által el volt foglalva. Az összeütközés közvetlen okát pedig az képezi, hogy a gépvonat személyzete a 117 sz. vonaton, bár a vonat végén alkalmazott lámpások kellően kivoltak világítva, rendkívül sűrű köd miatt, csak oly kis tavolságról vehette észre, hogy az összeütközést minden fékezés dacára nem bírta megakadályozni. Az a körülmény, vajjon a 117 számú vonat fedezése szabályszerűen történt-e meg eddig felmerült ellenmondások miatt nem volt kideríthető. Minthogy azonban máris kétségen kívül megállapítottnak tekinthető, hogy a gépvonat személyzete, nem különben az érsekújvári és tótmegyeri forgalmi hivatalnok is, azok a fokozott óvintézkedéseket, melyek az ily ködös, a vonatközlekedés biztonsága szempontjából hátrányos időjárás esetére s z i g o r u a n elő vannak írva figyelmen kívül: azok ellen a szolgálatról való felfüggesztésük mellett szigorú vizsgálatot indított meg.

* Jókai kézírata a »Csokonai kör« erekljetárában. Azon politikai vezércikk mely a »Magyar nepoz olim« czímmel nagy nevű írónk arany tollából származva folyó december hóban a »N-mzet«-ben megjelent, általános beszéd tárgyát képezte a fővárosban a Széll Farkas a »Csokonai kör« érdemes elnöke ez időtájtban éppen Budapesten időzött s olvasva az Alföld híres metropolisa: Debreczen iránt oly nagy rokonszenvenvel megirt cikkkét, — annak kéziratát a »Csokonai kör« erekljetára részere megszerezni elhatározá, és ez a nagynevű szerző beleegyezése mellett sikerült is. — Ma lett átadva a Debreczent oly közelről érdeklő becses kézirat az erekljetárban leendő elhelyezés végett Komlósy Arthur alelnök kezéhez, ki azt a »Csokonai kör« legközelebbi ülésén fogja bemutatni.

Különfélék.

— Göre Gábor bíró ur e héten a következőket írja:

A nemzeti buzeonyba szörczött tapasztar latok. Igy kezdődik. Tisztott Martony sógolyó egészségöt és hasolló lyókat kívánok. továbbá hogy a kis harang mögrepett, hát aszondi a papunk most ugyis ingyen oszatogatik az vasuti harangokat abbul köll kerni, ha bevál ik fölszentöjjük, ha be nem válik, akkor jó lösz a zuskolába.

Itt mögen rám várt az kapanyél, mer aszondi a kösség kigyemed a legokosabb köztünk, hát tsak szólják a vasuti minyisz-törrel, hogy a harangnak a lyavából aggyon, hát mondok a mit löhet mindönt mögtöszök az kösségeok, ma'd mögkéröm én a minyisz-tört, hogy magam hadd válasszak az harang-bul, mivelhogy semmi se derágabb az harang-nál, de semmisse szükségösebb mert kis harang nélkül mög se halhat az embör bötsü-letössen.

Harmadnapra utra keltünk, a sógor is elgyött mög a zannykom mög a jányom, ötven libát hoztak hogy it: Pestön jól fölpi-zölnek befüle, ameddig mink az harangot ker-ressük.

Mikor az vasuti állomáshoz érünk, hát szalad am utánunk az Kátsa, a hóna alatt hoz egy libát hogy aszendi azt is aggya el a zannyukom, a hagyán löhet.

Mondok hol vöted azt a libát?

Aszondi hogy ő maga nevelte.

Mondok nem volt nektök libátok sohase.

— De aszondi esz azs egy vót bíró uram még tojás korába kapta a feleségem.

Aszondi a Durbints hátha etzör igazat mond a tzigány is ő. m. a. f.

— Hát mondok nem gondolom, mert ha lu vagy liba van a tzigány nál, az nem löhet nála hamisság nélkül, erre tanit az bírói tapasztalat, de mondok mivel hogy senki se kereste a faluba a libáját, én se kereshetöm úrajta.

Hát közibe eresztő ték a zasszonyok.

Itt a Kátsa nagy hálálkodva elbúcsuzik tőlünk, oszt elszalad a bakterház felé.

Mondok a sógornak mi löhet a zoka, kizsalatt?

Aszondi annak sokféle oka löhet ő. m. a. f. mert a tzigony olyan hogy az sohse szalad ő. m. a. f. ha nem mu-zaj neki.

Hát mikor Kúbányán kiakodunk, etzör tsak ott töröm a Kátsa is.

— Hogyan gyöttél mondok.

— Ingyen aszondi.

Mondok azt elhiszom hogy ingyen, de hogyan ingyen?

— Hát aszondi ész-z-l mindent lehet.

— De mondok hogyan?

— Ne kérdezzse bíró uram, ugy se veheti hasnát.

Mondok nem gondónám, hogy több van mint neköm, de ezt mégis tudni akarom.

— Hát aszondi m r régen észrevettem én ast, hogy a gözösnék nints sarogója. Hanem, hátu van két nagy gomba forma vas van. Arra kapaskottam fel.

Lám mitsoda ki a alas. Igaza van, hogy ezt nem tunnám mögtönni.

Mondok, hát nem kergettek le?

— Nem aszondi, mert mindön állomáson leugrottam idejekorán, es előre kerültem

— Hát mondok ha már vélünk gyötté mögbötsüid marada, mert ha tolvajlásba keverődöl, bírói szavamra fogadom, hogy ott lazsnakol ak mög az Budapesti főpiaton.

Esküdözött, hogy aszondi a gerts rántsa esse a kezsemét, ha hozzá nyulok tsak egy sindej sebezsz is.

Hát hinni akkor se hittem neki, de mondok ha man a libaja ara olyan nagyon köll neki, hát hadd azya el békesseggel.

(Majd kitudódik hogyan viselte magát a Kátsa.)

Igazis: Tanálkozunk a zutczán a báró ur inassaval a Frigyessel.

— Hogy van a gazdája mondok a méltóságos ur?

— Nints semmi baja aszondi.

— Hál istennek mondok. Hát mi a zulyáság?

— Az aszondi, hogy most lépött ki az kormánypartbul.

Mondok ezt okossán tötte, de mér hagyta faképnél az kormányt?

— Aszondi a Tisza törvény miatt.

Mondok hát mi az a Tisza törvény?

— Az aszondi, hogy ne lögyön se adó, se katonaság.

— No mondok akkor mög is bolondult a méltóságos ur.

— Mér aszondi.

— Azér, mondok nagy mérgeesen meréppen az köll az magyarnak. Hogy ne lögyön se adó, se katonaság, üsse mög a suhai istennyila.

Melyhöz hasolló lyókat kívánok.

Göre Gábor bíró ur. (Kakas M.)

A nőipariskola veszélyben.

Idestova 6 esztendeje lesz, hogy a nőegylet áldozatkészsége és néhány lelkes ember buzgótsága teremté a nőipariskolát.

Debreczen városa bőkezűségének a magas kormány subventiójának, egyesek áldozatkészségének és az iskola életrevalóságának köszönhető, hogy a tanítványok létszáma évről-évre gyarapodik.

Folyó iskola évben ismét 2 új tanárt volt szerencsés megnyerni az iskolának, kik gazdag ismereteik, tudásuk és akaratuknál fogva újabb lendületet adnak a közhasznu intézetnek.

De egy nagy baja van a nőipariskolának, melylyel főnnállása óta folyton küzködnié kellett: Nincsen alkalmas, magasztos hivatásának megfelelő helyisége.

Az első 3 próbaévet a nőegyleti árva-házban töltötte. Ott veté meg alapját. Ott bizonyította be életrevalóságát, hasznos és szükségességét. Több nő, ki ott szerezte meg ismereteit, sok más iskolában is terjeszti. De

amott a város végén nem fejlődhetett azzá, ami tulajdonképeni hivatása, hogy ki az egész város polgársága zömének alljon rendelkezésére, hogy az intelligens középosztály leányai mindazon ismereteket és ügyességeket sajátítsák el, miket ugy a családban, mind pedig azonkívül kereseti forrásnak igen előnyösen felhasználják.

A tapasztalat azt bizonyítja, hogy mióta a nőipariskola a városban van elhelyezve, az iskolát nem annyira azok látogatják, kik csupán fényűzési czikké-k elajátítására használják, hanem a tösgyökeres debreczeni polgároknak 13—16 éves leányai, kik az élet komoly munkájára készülnek.

A debreczeni nőipariskola felismervén hivatását, a művelés fejlesztésével olyan ismereteket igyekszik terjeszteni, melyek a családi létnek megkönny-bbitésére és szükség esetén egyeseknek megélhetésére szolgáltatják a kellő alapot.

Eddigélé az elméleti tárgyak és a rajzon kívül 3 főcsoportra volt e munkakör felosztva: a himző, fehérnemű és ruhavarró osztályra. Most már sürzősen egy 4-dik csoportot is kellene hozza rendszeresíteni, későbbben még egy 5-iket is. De alkalmas helyiség híján a nőipariskola minden terjeszkedésében, fejlődésében meg van gátolva.

Debreczen sz. kir. városa fizet 1000 frtot a nőipariskola helyiségeért. Ez tetemes összeg, am magánlakás számára épített szűk, sötétes helyiség iskolai czelokra nem alkalmas. Ugyanezeket mondta Mártonfi Márton országos főiskázgató is.

Es ebben a helyiségben oly annyira látogatják mégis az iskolát, hogy a számos jelentkezőnek szűknek bizonyul.

A tanügyi bizottság, hogy az általánosan érzett hiányon segítsen, a nemes városához folyamodott az iránt, hogy részére új iskolát építtessen, mely az iskola czéljainak, a kor igényeinek megfelelően.

Ánde a város teljesíti a bizottság elharmarkodott kérémet abban az alakban, a mint az be lön terjesztve, a mert sem a tanári kar, sem pedig a bizottságnak többsége nem tud lelkesedni, ezáltal a nőipariskola, mely oly szép virágzásnak indult, egyszerre megfog csappanni és visszafelé fog fejlődni, mert a női árvaház, hová az iskolát akarják kitelepíteni: a város által építendő emel-tre,erre nem alkalmas hely.

Egy iskolát, mely rendeltetésének meg akar felelni, melyet nem egy ucsza, sem egy városrész számára, hanem az egész város és vidék részére építenek, olyan központban kell elhelyezni, hogy az könnyen legyen hozzá-ferhető a város polgárságának összes lakosai által.

Már pedig a női árvaház a városnak végén van. Kezdetnek, jobbnak híján néhány évig megélhetett rendeltetésének, megismertetőnek, szokatonk. De most, miután már egészen más közönséget hódított, miután megnyer a maga igazi közönséget — a derék középosztályt, a tösgyökeres debreczeni polgárságot az által, hogy az iskola a város egyik szélére helyezi, veszélyezteti annak fejlődését nemcsak hanem visszafelé szorítja és talán végveszélybe sodorja.

Azok a növendékek, akik akár a város közepén, akárpedig a város tulsó szélein laknak, akarsmennyre óhajtanának onmegtagadással, önfeláldozással a nőipariskolát látogatni, csakhamar bolefáradának, mert olyan hosszú utat kellene nekik naponta megtenni, mintha tanyán laknának. Azt pedig az ifju gyenge lanyok ereje nem enged.

Naponta 4-szer fél órai utat és többet is megtenni nem csekély fáradságba kerül es elvesz a munkaidőből naponta 2 és több órát. Hát még rossz, zimankós, szeles, esős időkben vagy nagy hó-gbn? A vasutat pedig csak a vagyonosabb osztály használhatja. — Midőn jelenleg városunkban nőiskolák dolgában igen szép verseny kezd kifejlődni, midőn a női kereskedelmi valamint két nembeli tanító-nőképző-iskola kezdi meg áldásos működését a nőipariskola sem állhat meg egy helyen. — Annak is kell lépést tartani és előre haladni különben elsatnyul és elpusztul.

Debreczen város mely szíven hordja a nőipariskola gyarapodásának ügyét, bizonyára minden lehető el fog köve ni a polgárság azon része érdekében mely nem a fényűzést hanem a hasznosmunkaságot tűzte ki zászlójára.

Csak azon nemzetnek van létjoga, azon néposztálynak megélhetési alapja, mely a többi népekkel minden tekintetben tudás, ügyesség szorgalom és munkaképesség tekintetében versenyezni képes.

De azért még sem ajánlanám, hogy midőn a nemes város a munkának egyik templomát áldozatok árán felépítené, azt czél-zerűtlen helyen fogatba venné, mert azzal a nőipariskolának ugyan nem segí, hanem csak árt.

Iskolahelyi éget igenis kérve-kérünk a nemes város áldozatkészségétől, saját polgárainak érdekében, a város belterületén, nem a város végén.

Maradjon az iskola mindvégig a város tulajdonában és ne áldozza fel vagyonát holmi ideig-óraig tartó intézkedéseknek.

A nőegyletnek abból semmi haszna nem lesz, hogy ha üresen áll emeletes épülete. Most is elég felesleges helyisége van.

Magára a nőipariskolára pedig ezen építkezés végzetésé válhatik, mert ha a közönség — amint az józan ésszel e öre is látható — az iskolát a nagy távolság miatt nem pártolja, akkor ezen iskola másodizben nem fog többé felvergődhetni.

El ne hamarkodjuk a dolgot.

Jobb előre belátni a tévedést, mint későbbben megbánni.

Eme meggondolatlan, elhirtelenkedett intézkedésnek az adófizető közönség ép ugy adná meg az arát, mint a közhasznu intézetétől megfosztott polgárság.

A tanügyi bizottság és a nőegylet vegye meg egyszer fontolóra az ügyet és vegye vissza kérvényét mig nem késő. Az iskola szent ügyét nem szabad más bárminemű érdekeknek alárendelni.

M.

CSARNOK.

Alarczban.

Arnold után németből: Kalocsa Róza.

— Folytatás. —

En undok! én szörnyeteg! Most már csak itt lett volna az ideje, hogy ezt az édes, remegő hangocskát elnémítsam azzal, hogy megmondjam, ki vagyok; de nem volt a m rá képes — erről a végtelen boldogságról hogyan bírtam volna lemondani? — csak nagy neh-zen bírtam meghatottságomban és remegve egy elfojtott "na?" szócskát rebegni es ez ugy latszott elég is volt.

E közben helyet foglaltunk egy ablak-mélyedésben, hol a főgönytől félig elfodve olyan gyóntatószékünk volt, melynél jobbat sem kívánhattunk.

— Lásd néni! nekem nagyon tetszik az a fiatal ember, de igazán — roppan t u l l — nem igazán nénikém, én őt r e t t e n e t e s e n csinosnak találok — de határtalanul boszant, hogy m i n d e n fiatal leánynak udvarol.

— Ejnye, hiszen eszébe sincs az udvarlás, cipogtam en kétségbeesetten, ártatlan ágom érzetében.

— Dehogy nem, dehogy nem! Minek volt mindjárt az a drága virágcsokor küldése hozzád, mielőtt csak séjtélme lett volna is arról, hogy ki a te unokabugod, hozzá még az a dagályos levél — ez már mégis sok!

— Ej! no, hiszen az csak én irántam való figyelem volt, védtem magamat lelkesülten.

— Ah! hiszen m i n d i g ugy tesz, mondá haraggal Ines, tegnap is a jéppályán egy olyan kis földalatti törpének udvarolt nekiböszülten, engem még csak meg sem látott, hidd el — az egyszerűen nagyszerű volt! És mikor ilyenek után összejövök veled, annyira mérges vagyok, hogy nem tehetek másként, hanem határtalanul kiállhatatlan vagyok veled szemben. Pedig nem vagyok én

természettől ilyen, ugy-e néne? — Hiszen tudod!

És az a kis kezecske az enyémbe lopzkodott — én reszkettem, hogy az enyémnek kalibere eláruhatna és nem mertem azt a gyanútalan kézzoritást viszonzni.

— Hanem néne édes, mondá Ines kis vártatva, ne haragudjál, de ne beszélj olyan magos hangon — olyan furcsán hangzik — annyira nem illik abhoz a komoly tárgyhöz, amelyről szó van — beszélj a te kedves, természetes hangodon — az sokkal bizalmasabb lesz.

Na hiszen! csak ez kellene még! Képzetelemben hallottam azt a dörgő basszust a gyakorló térről, — pompás dolog kerekedett volna ki ebből! Tehát utolsó menedékem, a sípogó hang is elvitetett tőlem. Hiszen így akár az álarcot is levehettem volna. Most aztán csakugyan meg voltam szorulva.

Kétségbeesetten menekültem az utolsó eszközhöz.

Fürkészve pisloztam körül — aztán elszédtem hangtalanul s u t t o g n i — ezt a tehetséget is csak most fedeztem fel magamban ebben a rettenetes pillanatban.

— Rendes hangomra nem beszélhetek — lehettem gyöngéden — mert azt meghallhatná valami közelben levő ismerős; — nézd csak, az az andaluzi, már most hegyezi erre a fület — hanem ilyen halkán suttogni a legkomolyabb dolgokról is lehet!

A szép leány egy pillanatra elgondolkodott:

— Talán igaza van — mondá előpennyőhajtással — és most mondá nekem szavadra néne, hiszed é, hogy...

Elnémult és aztán levette álarcát, mint

akit forróság önt el — aztán bájos arcát oldalvást hajtvá mélyen elgondolkodott.

— Hogy? ismételttem én irgalmatlanul és roppant ostobának tettem magamat. Most rajtam volt a sor.

— Hogy szeret engem egy kicsit az a fiu? dadogta szegényke nagy fáradtsággal és két kezével eltakarta arcát... daczára annak az örökös udvarlásnak más leányoknál? Hiszed, hogy szeret?

Hogy én ebben a pillanatban nem használtam fel az én kedves, természetes hangomat és olyan mennydörgő hangon, mely megreszkettette volna az abakokat, ki nem kiáltottam háromszorosan, hogy szeret, szeret, szeret! azt egész életemben h a t a l m a s erénynek számítottam be magamnak. De bármily nehezemre esett is, uralkodtam magamon, mert elgondoltam, hogy talán ma van egyedül alkalom arra, hogy komoly prédikációt tarthass neki a gyöngédségről és e föltevésemet a jövő igazolta is — és akkor tanítói komoly suttogással olyan halkán, mint a déli langyos szellő kezdtem neki jól átgondolt beszédet tartani.

— Nohát, édes gyermekem, kezdém nagy-néni komolysággal és hangtalan méltósággal, igazán felesleges aggodalmakkal kinzod magadat. hiszen megengedem, hogy szélházi az a gyerek (vérzett szívem, mikor önmagamról be kellett ismerni ezt); de én ugyan nem tartom annak (bizony nem!) de először is neked magadnak kell tisztában jönnöd azzal, hogy tulajdonképp mit akarsz? Azt tudom, hogy ő szeret téged — számtalanszor mondta nekem.

— Néne! kiáltott fel Ines felugorva.

(Folyt. köv.)

6

Legolcsóbb és legezelszerűbb ujévi ajándék.

**MINDEN SORSJEGY
MIND A 6 HUZÁSRA JÁTSZIK**

**6 HUZÁS
UJSÁGÍROK SORSJÁTEKA
6 HUZÁS**

**FŐNYEREMÉNY
100.000
KORONA
ERT.**

**5 á 20.000
KORONA STB. STB.**

ANYEREMÉNYTÁRGYAKAT
KIVÁNTATRA 20-25% ÖNÁSSAL
KÉSZPÉNZBEN VISSZAVÁRA-
ROLJA A VÁLLALAT.

EGY SORSJEGY ÁRA 1 KORONA

Huzás jövő héten szerdán.

Sorsjegyeket ajánl:

a Budapesti Ujságírók Egyesületének sorsjáték-kezelősége
IV., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

Alföldi tak. pénztár. Debreczeni ipar és keresk. bank.
„Debreczen“ kiadóhivatala.

huzásra érvényes ujságíró sorsjegy
ára csak

1 korona.

Főnyeremény

100.000

korona ért.

5 nyeremény á **20.000** kor. stb. stb.

Huzás jövő héten

Szerdán.

Sorsjegyeket ajánl:

Alföldi tak. pénztár. — Debreczeni
ipar és keresk. bank. — «Debreczen»
kiadóhivatala.

Üzleti könyvek nagy raktára.

HOFFMANN és KRONOVITZ

 KÖNYVNYOMDÁJA

DEBRECZEN, a főpostával szemben.

Ajánlkozik:

nyomtatványok elkészítésére,

kereskedők, gyárosok és iparosok részére.

Levélpapír czégnomással

1000 drb. 3 frt 50 krtól feljebb.

Levélborték czégnomással

1000 drb. 2 frttól feljebb.

Monogrammal ellátott

Lakadalmi és báli meghívók.

Eljegyzési kártyák

 nagyon olcsón.

Névjegyek

Tánczrendek

Számlák

Jegyzékek

Üzletjegyek

Körlevelek

Árjegyzékek

Műsorok

Zárszámadások

Évi jelentések

Dombornyomásu galvanizált remek

 reklam falragaszok.

Pinczérszámlák, bor és sörczimkék.

Menu kártyák a legdiszesebb kivitelben.

Regények, elbeszélések, költemények.

Tudományos és szakmunkák előállítása.

Rovatos ivenk, tabellák.

Részvények, szelvények.

Elsőbbségi kötvények, értékpapírok.

Diszesen kiállított étlapok.

 igen mérsékelt árak mellett.

Ruggyanta bélyegzők igen olcsón.